

[Udenrigsministeren.]

periode, der omtales for sig i Slutningen af Overenskomsten, nemlig i Artikel XIV, er Medlemmerne berettigede til at opretholde, eventuelt indføre Restriktioner med Hensyn til løbende Betalingstransaktioner. Det understreges dog samtidig, at Medlemmerne i deres Valutapolitik stedse skal have Fondens Formaal og Principper for Øje, og at de, saa snart Forholdene maatte tillade det, skal ophæve Valutakontrol og andre Restriktioner i den fri Valutahandel.

Inden det tilstedes et Medlem at købe fremmede Deviser, skal det have givet Fonden Meddelelse om, hvorvidt det ønsker at opretholde Valutarestriktioner i Overgangsperioden.

Senest tre Aar efter, at Fonden er traadt i Virksomhed, og derefter hvert følgende Aar, skal Fonden udsende en Redegørelse for, hvilke Valutarestriktioner der endnu er i Kraft i Medlemsstaterne.

Fem Aar efter at Fonden har begyndt sin Virksomhed, og derefter hvert følgende Aar, skal ethvert Medlem, der endnu opretholder Valutarestriktioner, som er uforenelige med Overenskomsten, paa eget Initiativ optage Forhandling med Fonden angaaende deres eventuelt fortsatte Opretholdelse, og Fonden kan derefter gøre vedkommende Medlem opmærksom paa, at Tidspunktet nu er inde for Restriktionernes Ophævelse, helt eller delvis, og den kan, hvis det ikke kommer til en Forstaaelse, skride til at ekskludere vedkommende Land.

Sluttelig udtales det i Overenskomsten som Vejledning for Fonden, at den skal tage i Betragtning, at Overgangsperioden efter Krigen vil blive en Omskiftelsernes og Tilpasningens Tid, og at Fonden derfor, naar den staar over for at skulle træffe Afgørelser i Spørgsmaal om Valutarestriktioner, skal lade enhver begrundet Tvivl komme vedkommende Medlemsstat til gode.

Der er ikke fastsat nogen bestemt Frist for Overgangsperiodens Varighed. Dette hænger sammen med, at Spørgsmaalet om Betalingen af Krigsgælden ikke løses af Overenskomsten, og det samme gælder Efterkrigstidens nødvendige Hjælpe- og Genopbygningsforanstaltninger. Under disse Omstændigheder har Storbritannien og andre Medlemmer ikke villet binde sig til nogen bestemt Dato for den endelige Afskaffelse af Valutarestriktionerne. Det maa dog bemærkes, at det under Forhandlinger i det engelske Parlament Gang paa Gang er blevet fremhævet, at Storbritannien altid har været og i Princippet stadig er Tilhænger af den fri Valutahandel.

Jeg kommer saa til Overenskomsten om Oprettelse af den Internationale Bank for Genopbygning og økonomisk Udvikling.

Medens Valutafonden har til Formaal at skaffe sine Medlemmer kortfristede Valutakreditter, hvorved de sættes i Stand til at klare et midlertidigt Underskud paa Betalingsbalancen uden at være nødsaget til at søge Tilflugt i Foranstaltninger, der erfaringsmæssigt er skadelige for den internationale Handel, bliver det — som det vil fremgaa af Bankoverenskomstens Artikel I — Bankens Opgave at skaffe Medlemmerne langfristede Laan. Disse Laan skal gøre det muligt for de valutavage Lande at gennemføre Genopbygningsprojekter paa lang Sigt og at virkeligøre Industrialiseringsplaner, der tilsigter at hæve Produktion og Levestandard. De to Institutioner kompletterer og supplerer saaledes hinanden. Stabiliteten i Vekselkurserne, som Fonden skal søge opretholdt, er en Forudsætning for den langfristede internationale Laangivning, som Banken skal formidle. Og Bankens Laangivning vil paa den anden Side bidrage til at aflaste Fondsmidlerne for en unormal Belastning, der vil kunne resultere i Indfrysning af Valutakreditter.

Banken er organiseret som et Aktieselskab, hvis Kapital er fastsat til 10 Milliarder Dollars, altsaa 50 Tusinde Millioner Kroner, der fordeles paa 100 000 Aktier à 100 000 Dollars. Aktierne fordeles — som det vil fremgaa af Tillæg A. til Overenskomsten — mellem de i Bretton Woods officielt repræsenterede Stater, der betragtes som oprindelige Medlemmer af Banken, med i alt 9,1 Milliarder Dollars. Resten overtages af senere optagne Medlemmer. Der er reserveret Danmark Adgang til at blive stillet som oprindeligt Medlem, og vor Aktieandel er fastsat til 68 Mill. Dollars eller henved 340 Mill. Kr.

Reglerne for Bankens Styrelsesform, Stemmeretten og Adgangen til at udtræde som Medlem svarer i det væsentlige til dem, der gælder for Fonden, og Banken faar, ligesom Fonden, sit Hovedsæde i De forenede Stater. Om Indbetalingen af Bankens Kapital bestemmer Artikel II, at kun 20 pCt. af Aktiekapitalen skal erlægges i første Omgang med 2 pCt. i Guld eller amerikanske Dollars og 18 pCt. i Medlemsstatens egen Valuta. Lande, der har været besat under Krigen, kan dog opsætte en Fjerdedel af Indbetalingen i Guld eller Dollars i indtil 5 Aar. De resterende 80 pCt. af Aktiekapitalen skal udgøre en Reserve, der staar til Raadighed til Dækning af Tab, som Banken maatte lide ved direkte ydede